

týče, jak praví důvodová zpráva ke zmíněnému zákonu, aby v zápolení soutěžním bojováno bylo jen prostředky čestnými, poctivými, mezi slušnými podnikateli obvyklými. Je tedy napadený rozsudek stížen uplatňovaným zmatkem podle § 281, čís. 9 a) tr. ř.

Čís. 5363.

Ani rozkaz zamestnavateľa spojený s hrozbou prepustenia zo služby neoprávňuje zamestnanca ku spáchaniu trestného činu.

Sú-li v konaní obžalovaného riadiča motorového vozidla obsažené všetky náležitosti skutkovej podstaty prečinu podľa § 310, odst. 2 tr. zák., spáchaného neopatrnou jazdou s vadným strojom, nemôže sa obžalovaný zbaviť osobnej trestnej zodpovednosti poukazom na to, že konal jazdu na príkaz svojho zamestnavateľa (pod jeho »neodolateľným« nátlakom).

(Rozh. zo dňa 13. septembra 1935, Zm IV 113/35.)

Obžalovaný J. K., šofér, dopravoval so svojím zamestnavateľom nákladným autom, o ktorom vedel, že je vadné, 30 robotníkov na žatvu. Pre vadu motoru a preťaženie vozidla došlo k nehode, pri ktorej dvaja robotníci utrpeli ťažké poškodenie na tele. O d v o l a c í s ú d uznal obžalovaného vinným dvojnásobným prečinom podľa § 310, odst. 2 tr. zák.

N a j v y š š í s ú d zmätočnú sťažnosť obžalovaného čiastočne odmietol, čiastočne zamietol.

Z d ô v o d o v :

S hľadiska dôvodu zmätku podľa § 385, čís. 1 a) tr. p. zmätočná sťažnosť neprávom poukazuje na to, že obžalovaný nemôže byť trestne zodpovedný za nehodu, lebo konal jazdu na príkaz zamestnavateľa a pod jeho »neodolateľným« nátlakom. Odvolací súd správne vyriekol, že takýto príkaz zamestnavateľa nemôže obžalovaného sprostíť osobnej trestnej zodpovednosti, keď v jeho jednaní sú zahrnuté všetky náležitosti skutkovej povahy prečinu podľa § 310, odst. 2 tr. z., lebo nikto nemôže preniesť svoju zodpovednosť podľa trestného zákona na inú osobu, ani prevziať cudziu vinu na seba. O »neodolateľnom« nátlaku, ktorý by obžalovaného sprostoval trestateľnosti (čím zmätočná sťažnosť chce azda poukázať na dôvod zmätku podľa § 385, čís. 1 c) tr. p.), nemôže byť reči, lebo ani rozkaz zamestnavateľa pod hrozbou prepustenia zo služby nemôže oprávňovať zamestnanca ku spáchaniu trestného činu. Že tu nešlo o »neodolateľné« donútenie v smysle § 77 tr. z., netreba bližšie odvodňovať.

Čís. 5364.

Oprávnění určitých příbuzných obžalovaného a oprávnění jeho manželky (manžela) vznéstí zmáteční stížnost je výjimečné a netýká se stíž-

nosti do zamítnutí zmateční stížnosti soudem první stolice podle § 2 zákona č. 3/1878 ř. z.

(Rozh. ze dne 16. září 1935, Zm I 1011/35.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl stížnost F. M-ové do usnesení krajského soudu v České Lípě ze dne 1. srpna 1935, jímž byla zmateční stížnost E. M. do rozsudku krajského soudu v České Lípě ze dne 7. června 1935 zamítnuta, a zaslal spisy vrchnímu soudu k rozhodnutí o odvolání.

Důvody:

Zmateční stížnost a odvolání ohlásil proti shora uvedenému rozsudku obhájce obžalovaného dne 7. června 1935 a zažádal zároveň o opis rozsudku, který mu byl doručen dne 20. června 1935. Dne 28. června 1935 došlo ke krajskému soudu v České Lípě provedení zmateční stížnosti samotným obžalovaným sepsané a podepsané. Toto provedení bylo 18. července 1935 vráceno stěžovateli k podpisu obhájcem a bylo, podepsané obhájcem, opětně podáno dne 20. července 1935, tedy včas. Přes to zamítl krajský soud v České Lípě zmateční stížnost jako opožděnou v odpor vzatým usnesením.

Stížnost proti tomuto usnesení podala manželka obžalovaného, nikoliv obžalovaný sám. Podle § 282 tr. ř. jsou oprávněni určití příbuzní obžalovaného a jeho manželka vznést zmateční stížnost, avšak oprávnění toto, úplně výjimečné, týká se pouze vznesení zmateční stížnosti, nikoli jiných opravných prostředků (Lohsing, Oester. Strafprozessrecht, II. vydání, str. 646). Nebyla tudíž manželka obžalovaného oprávněna vznést tuto stížnost a bylo ji proto zamítnouti.

Čís. 5365.

Jde o případ podle poslední věty odst. 3 § 8 zákona č. 108/1933 Sb. z. a n., spočívá-li po provedení důkazu pravdy rozdíl mezi stíhaným závadným tvrzením a tím, co bylo dokázáno, jen v tom, zda urážlivý útok směřoval proti určitému stavu vůbec, či jen proti jeho valné části.

(Rozh. ze dne 17. září 1935, Zm I 592/35.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost soukromého žalobce do rozsudku krajského soudu v Hoře Kutné ze dne 29. března 1935, jímž byl obžalovaný podle § 259, č. 2 tr. ř. zproštěn obžaloby pro přečin podle §§ 2, 3 zákona č. 108/1933 Sb. z. a n.

Důvody:

Zprošťující nálezný opírá se především o závěr nalézacího soudu, že se obžalovanému podařil důkaz pravdy, při němž nalézací soud vychází z úvahy, že v zažalovaném článku byl soukromý žalobce viněn, že v jeho